

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ȚARIOV Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.07.2017 – 01.11.2019;

Instanța de apel: 26.03.2020 – 29.07.2020;

Instanța de recurs: 16.10.2020 – 02.12.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 01 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Țariiov Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat pe:

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (epizodul din 05.05.2017), fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe termen de 5 ani;

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal (epizodul din 07.05.2017) și i s-a stabilit pedeapsa de 1 an închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Țariiov Veaceslav pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul a exercita activitate în domeniul circulației

drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod Penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Țariov Veaceslav pe termen de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Țariov Veaceslav, aflându-se în mun. Chișinău, a păstrat asupra sa masa vegetală uscată și mărunțită de culoarea galben-cafenie-violetă cu greutatea de 0,190 gr, ambalată într-un pachetel din polimer transparent, până când la 05.05.2017, a fost reținut de colaboratorii de poliție în scara 2 a blocului locativ XXXXX, iar ulterior escortat la Inspectoratul de Poliție Buiucani din XXXXX, unde a fost ridicat de la el pachetelul depistat.

Tot el, la 07.05.2017, aflându-se în mun. Chișinău, a păstrat asupra sa masa vegetală uscată și mărunțită de culoarea galben-cafenie-violetă cu greutatea de 0,162 gr, ambalată într-un pachetel din polimer transparent. În aceeași zi a fost reținut de către colaboratorii de poliție în apropierea Policlinicii nr.7, din XXXXX, iar ulterior escortat la Inspectoratul de Poliție Buiucani din XXXXX, unde a fost ridicat de la el pachetelul depistat.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-2852 din 25.05.2017, precum și a raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-2869 din 26.05.2017, s-a stabilit că masa vegetală uscată și mărunțită de culoarea galben-cafenie-violetă cu greutatea de 0,190 gr și greutatea de 0,162, ambalate în pachetele din polimer transparent, care au fost depistate și ridicate de la Țariov Veaceslav la 05.05.2017 și la data de 07.05.2017, a fost îmbibată cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care nu este inclus în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse ilicit, precum și cantitățile acestora, AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr constituie proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Țariov Veaceslav să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (2 episoade) și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de închisoare de 2 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că instanța de fond, neîntemeiat i-a stabilit o pedeapsă prea blândă și cu suspendarea executării pe termen de un an în coraport cu

fapta încriminată și care nu î-și v-a atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și de prevenirea de comitere din partea acestuia a unor noi infracțiuni, or aplicarea unei asemenea pedepse nu v-a duce la restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului.

În același context, potrivit art. 394 alin. (2), pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată este obligată, să motiveze aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar potrivit art. 90 Cod penal, la adoptarea unei asemenea hotărâri instanța este obligată ca în hotărârea sa, să indice motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, însă în virtutea acestor circumstanțe, sentința din 01 noiembrie 2019, nu corespunde rigorilor și prevederilor stabilite de normele citate supra.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în partea individualizării executării pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu dispunerea executării pedepsei închisorii, în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile pentru care a fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 din Codul penal.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de apel a reținut că deși instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis în această parte. La individualizare, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art. 16 Cod penal, instanța de apel a atestat că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. În continuare, nu s-a reținut careva circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal în sarcina inculpatului. Iar, conform prevederilor art. 76 Cod penal, drept circumstanțe atenuante s-a reținut căința activă a inculpatului.

Consecvent, la stabilirea pedepsei instanța reiterează prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală care prevede, că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare (...).

Astfel, în privința inculpatului s-a aplicat pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, pentru fiecare episod în parte, iar cu aplicarea art. 84 Codul penal, pedeapsă definitivă de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, categoria și termenul pedepsei enunțate fiind de natură să respecte pe de o parte principiul umanismului, iar pe de altă parte principiul echității, fără să fie afectat scopul general al legii penale. Totodată s-a aplicat pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, pe un termen de 5 ani.

În acest context, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, suspendând condiționat executarea pedepsei nu a indicat în aceste sens careva circumstanțe ce ar indica că inculpatul întrunește cerințele normei materiale, omițând pericolul infracțiunilor comise, impactul asupra societății, dar și faptul că inculpatul a comis două infracțiuni. Astfel, în speță se atestă că prevederile art. 90 din Codul penal nu i sunt aplicabile inculpatului,

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Pucas Ina în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând motivele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5, 8, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurenta a indicat următoarele:

- instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul antecedente penale nu are, a recunoscut fapta comisă și se căiește, la fel indică pericolul social al faptei comise și deloc pericolul asupra vieții și sănătății inculpatului, acesta deținând substanțele depistate de angajații poliției pentru consum personal;

- nu s-a dat o apreciere cuvenită probelor prezentate de acuzare și nu a analizat dacă fapta comisă constituie infracțiune;

- în speță, cantitatea substanței nu a fost stabilită, fapt ce demonstrează că acțiunile inculpatului sunt neîntemeiat calificate ca păstrarea analogului substanței AB-PINACA-CHM, în proporții deosebit de mari;

- reieșind din faptul că nici o convenție internațională în materie nu definește noțiunea de „analog” al substanței narcotice sau psihotrope, Țariov Veaceslav nu poate fi tras la răspundere penală pentru păstrarea unei substanțe care nu se conține în Lista substanțelor narcotice și psihotropice din Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006;

- inculpatului nu i-au fost înmânate Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 24.06.2017, Ordonanța de punere sub învinuire din 25.06.2017, Ordonanța de punere sub învinuire din 28.06.2017 în limba rusă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal al instanței de recurs conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Referitor la recursul declarat de avocata Pucas Ina în interesele inculpatului în partea condamnării lui Țariov Veaceslav în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (2 episoade), Colegiul menționează că, din prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că exercitarea recursului este condiționată de utilizarea prealabilă a apelului, în cazul în care legea prevede această cale ordinară de atac.

Persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală, care nu au folosit calea de atac a apelului, pot declara recurs numai dacă prin hotărârea atacată a fost modificată soluția primei instanțe și prin aceasta s-a înrăutățit situația recurentei. Astfel, inculpatul care nu a atacat cu apel sentința primei instanțe poate ataca cu recurs decizia prin care, în urma admiterii apelului procurorului sau părții vătămate, i-a fost înrăutățită situația.

În speță se constată, că atât avocatul cât și inculpatul nu au contestat sentința instanței de fond în partea condamnării lui Țariov Veaceslav în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, deci nu au folosit calea apelului și raportând în această parte situația în cauză la normele citate, rezultă că recursul este inadmisibil prin neutilizarea apelului, cale care era obligatorie pentru aceste infracțiuni

Prin decizia instanței de apel, lui Țariov Veaceslav i-a fost exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și s-a stabilit pedeapsa reală de 1 an și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, prin urmare inculpatul și avocatul său, au dreptul de a contesta decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei reale, deci recursul ordinar urmând a fi examinat doar în această parte.

Colegiul constată că recursul declarat are ca temeiuri pct. 5), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde și când faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurenței, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speță.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 5. din prezenta decizie.

Colegiul constată, că instanța de apel, judecând cauza, a dat deciziei sale o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au stabilit.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul menționează că instanța de apel, concluzionând asupra vinovăției inculpatului și conducându-se de prevederile art. 61, 75 Cod penal, corect a considerat că inculpatul poate fi corectat și reeducat în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de închisoare reală, care va duce la corectarea lui și care îl va face să înțeleagă necesitatea respectării legii și normelor de conviețuire socială.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul nu a constatat careva erori de drept ce ar afecta legalitatea ei, acțiunilor inculpatului s-

a dat o calificare justă, pedeapsa individualizată corect, astfel neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării hotărârii atacate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe ȚARIOV Veaceslav XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion